

„както Бговете, така и человекцыте мѣ помагатъ,
за злонравнаго и началницыте мѣ го Оставаатъ :
„Защѣ коѣто се въздига, скоро пада.“

ЗАВѢЩАНІЕ ДАРІЕВО НА АВУСОИ СЪ ПИСМО.

Авусои трѣгналъ да стиде при Александра,
а Даріа мѣ писалъ писмо, и зарачалъ мѣ да мѣ ре-
че така: Царь Александре, ни се възвеличавай тол-
кова много, защѣ коѣто се въздига много, скоро
пада. Собныхъ беше царь на-сичкѣатъ свѣтъ, и трѣг-
на да стиде въ райтъ стъ въздѣланіето си, С-
баче Бговете пѣснаха Снѣа человекцы, и го оуби-
ха заедно съ войската мѣ. Персидскій царь Ксерксъ
стъ голѣмата си гордость, оуби се стъ Дафнейски-
те человекцы, и се изгѣби. Возвеличихъ се и азъ, С-
баче сега се наказывамъ стъ моите. Прѣчее, Алé-
ксандре, ни се възвеличавай толкова много, за да
ни паднешъ послѣ долъ. Ако искашъ да имаме лю-
бовь, стѣга ти сичкото мѣсто западно, и елладско,
бѣщинототи и почивай. Горделикыо Даріи закѣчилъ
съ покорѣніе да пише на Александра, и да мѣ се мо-
ли за миръ, съ съ согласіе да мѣ даде полвината си
царство.

ОТВѢТЪ АЛЕКСАНДРОВЪ НА ДАРІА.

Александръ царь на-царѣтата, равъ на-Бѣга
Савабда. Писмото ти прѣхъ, и развѣхъ цю ми